

3. Mar. 1845

FAKTA

Dato:

3. Mar. 1845

Sidetæl:

Dagbog D, side 16

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 257-258

TRANSSKRIFTION

3 Martz 45

Sildig Opvaagnen.

Det gik mig altfor snurriigt igaar til at jeg kan undlade her at mindes det med et Par Ord. Svend Grundtvig¹ havde bedt mig at samles hos ham med Skovgaard² og Frølich.³ Efter Høyens⁴ Forelæsning paa Slottet spiste jeg og gik derpaa hjem, hvor jeg tilbragte Eftermiddagstimerne med at læse og skrive, saalænge jeg kunde see. Derpaa lagde jeg mig paa Sophaen og faldt i en blid Slummer der varede – flere Klokketimer. I Bælgmørke vaagnede jeg op, forundret ved at høre munter Larm af legende Børn inde hos min Verts.⁵ Nu begyndte det at gaa om i Hovedet paa mig, at det var ikke Nat, at jeg havde lovet mig ud, forfærdet og skamfuld foer jeg op, tændte Lys, saae paa Klokken, den var 9. Det var en net Historie, jeg vilde sandsynligviis komme forsilde til Aftensbordet og hvad Undskyldning havde jeg vel at fremføre. I en Fart var jeg færdig og afsted. Man havde ventet mig og tilsidst troet, at Noget var mødt af Ubehageligt eller hvad veed jeg, de vilde været hen til mig, hvad om de havde fundet mig i dyb Søvn. Imidlertid kunde jeg ikke lyve, men berettede skamfuld det besynderlige Tilfælde, og blev da ogsaa leet ud. Datteren,⁶ som ikke havde hørt min Fortælling spurgte senere Svend: men har han da sovet til nu? jeg maatte bekjende det anden Gang og døie et lystigt "Godmorgen"! – Sagen var, at jeg i hele den forrige Uge ikke havde været tilsengs, hvor jeg af Erfaring vidste, ingen nok saa fast Beslutning kunde drive mig om Morgenen før 9. Det var at give alt for megen Tid bort, og jeg indrettede mig derfor saaledes, at jeg lader Pigen lægge i min Kakkelovn om Aftenen Kl: 10, naar jeg er ude, forefinder da en varm Stue ved Hjemkomsten og sidder oppe og læser saa længe Øinene kan [overstreget: læ] holde dem aabne, hvorpaa jeg i Klæderne sover oven paa Sophaen, istedetfor afklædt nede i den, kommer før paa Benene og vinder saaledes megen Tid. Men dette Væsen havde tilsidst gjort mig trængende til Søvn, da Overgangen maaskee var for pludselig, og jeg faldt saaledes i Søvn paa en Tid, da jeg ellers aldrig sover eller kan sove. Forrige Vinter levede jeg omtrent paa samme Maade, kun ikke saa mange Nætter i Træk. Foruden det, at jeg virkelig paa denne Maade faaer læst en heel Deel mere end ellers, har denne Levemaade ogsaa det Gode: det er dog noget Nyt, en Afvexling i [overstreget: det] [den] evindelige Gjentagelse af Af- og Paaklædning, Søvn uden Træthed, Vaagen uden Liv o s v, nu kan jeg dog være træt imellem, og derfor finde en Nydelse i Hvilen. Det er netop mit Ønske: at finde Nydelse af enhver Ting i det daglige Liv, her lader det sig realisere, idet der kommer Afvexling.

¹ Svend Grundtvig (1824-1883).

² Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

³ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

⁴ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

⁵ Grosserer Gerhardt Bramme, i hvis hjem i Nyhavn 82 Lundbye boede til leje.

⁶ Meta Grundtvig (1827-1887).

No. Lidelij Opraagene. 3 Maaty 75

Det gik mig allfor anmigt igaar det at ji haav indledt hess et mands del med 2 Per
Ond. Iseem Fremtids haade bedt mig at sende hess hess med Angerend og Fardich. Efter
Klorens Forlesning paa Skollet spiste ji og gik derpaa hess hess ji skole. Efter mid
Dagstimerne med at lese og skrive, saalange ji kunde see. Derpaa lagde ji mig
paa Papraa og faldt i en blid Slummers saa søde - flere Kløttimer. Afdag-
munde saegede ji op, formentet ved at hess minde Læsen af legende B-in inde
hess min hess. Men begyndte det at gaa om i Kløddet paa mig, at det var ikke
Ned, at ji haade læst mig ind, forfarlet og skamfuld hess ji optraadte sig,
saa paa Klødder, den var g. Det var en net Kløstorie, jvilde sand sigelig
xiss komme ferside til Aftens bordet og hess hess skole mig haade ji ved
at ferside. I en Fort var ji paa og afsted. Man haade ventet mig
og hess det hess, at Nøget var maadt af Kløttageligt eller hess end ji, de vilde
sædet hess til mig, haade om de haade ferside mig: sig Læsen. I midten
ted hess ji ikke sig, men herattede skamfuld det hess det sig, og
hess de ogsaa det ind. Datteren, som ikke haade hess sin Fortælling spurgte
saa hess: men har haade sødet til mig? ji maatte hess det anden
gang og sig at sig sig "Iad morgen". - Iager var, at ji i hess den forrige
hess ikke haade sødet til mig, hess ji af Erfaring vidste, ingen ind saa
paa Bedøttning hess drise mig om Morgen for g. Det var at gaa
alt for mig i T. d hess, og ji indattede mig derfor saaledes, at ji ledet
Pigen lagde i min Kæddelen om Aftens Kl: 10, naar ji er ind, ferside
paa de en saam Stid paa hess hess og sidde oppe og lese sa
lange. Dine kan ta hess. Den aare, hess ji i Klødder søde
saa paa Løp hess, i stedet for afklødd hess: den, hess hess for paa Bine
ne og hess saaledes mig i T. d. Men dette hess haade hess det
mig hess det hess, da Overgangen maaskee var for paa sig,
og ji faldt saaledes i Læsen paa en T. d, da ji ellers aldrig sødet eller
kan søde. Forrige Vinter hess ji sødet paa saam hess,
hess ikke saa mange. Natter i Tødt. Funder det, at ji virkelig paa
saa Maade hess hess en hess hess hess, hess hess hess
de ogsaa det hess: det er sig angat Nylt, en Afspæling: det vordelige
gentagelse af Af- og Paaklødning, hess hess hess, Naagen inden
sig o s v, min kan ji sig søde hess indledt, og derfor ferside en
Niddele i Klødder. Det er netop mit hess: at ferside hess af hess
Ting: det daglige hess, hess hess det sig saaledes, i det hess hess.